امیرِ اهلِ سُنّت دَامَتْ بَرَکَاتُہُمُ الْعَالِیَہ د کتاب "فیضانِ نماز" یو قِسط

د لمونځ کولو باوجود ګناهونه ولې کیږي؟

پښتو

لمانځه د بعضو غلطو ښودنه 03
کوم لمونځ د بنده په مخ ویشتلی کیږي؟ 08
په رزق کښې د تنګۍ خطره 09
چا په خاطر چې مصیبتونه لرې کیږي 15

شیخ طریقت، امیرِ اہلسنّت، بانیِ دعوتِ اسلامي، حضرت علّامه مولانا ابو بلال
مُحمّد اِلیاس عطّار قادِري رَضَوي
دامت برکاتهم العالیة

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَ الصَّلٰوۃُ وَ السَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ؕ

دا مضمون ”فيضانِ نماز“ صفحه 39 تا 55 نه اخستے شوے دے.

د لمانځه کولو باوجود ګناهونه ولې کيږي؟

دُعائے عطّار: ياربَّ المُصطفٰي ! څوک چې هُم دا رساله ” د لمانځه کولو باوجود ګناهونه ولې کيږي؟“ اولولي يا ئي واوري، هغه مخلص لمونځ ګزاره جوړ کړې او د ګناهونو نه ئي حفاظت اوکړې او په جَنَّتُ الفردوس کښې ئي د خپل خوږ خوږ د ټولو نه آخري نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ګاونډي جوړ کړې.
اٰمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّين صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

د درود شريف فضيلت

فرمانِ آخري نبي صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: چا چې په شپه او ورځ کښې زما طرف ته د شوق او محبت په وجه درې درې ځله دُرود شريف اولوستو، په الله پاک باندې حق دې چې هغه د هغه د هغه ورځې او هغه شپې ګناهونه معاف کړي. (مُعجم کبير، ۱۸/ ۳۶۲، حديث: ۹۲۸)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

لمونځ د ګناهونو نه منع کول کوي

الله تعالى په سيپاره 21 سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْت آيت نمبر 45 کښې اِرشاد فرمائي:

اِنَّ الصَّلٰوۃَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَ الْمُنْكَرِ ؕ [مَفهوم ترجمۂ کنزُالاِیمان]: بيشکه لمونځ منع کوي د بے حيائي او بدې خبرې نه.

د لـمانځه کولو باوجود ګناهونه ولې کيږي؟

خوږو او مُحترمو اسلامي ورونړو! د **الله** پاك فرمانِ عاليشان بيشكه حق حق او حق دے. ”يقيناً **لـمونځ** د بے حيائي او بدو خبرو نه منع كول كوي.“ خو څه وجه ده چې نن صبا بيشميره لـمونځ ګزاره خلق د مور و پلار نافرمانئ، بے پردګئ، بے حيائي، كنزلو كولو، غِيبت، **چُغلۍ**، د بے حيائي خبرو، زړه ازارولو، د خلقو د حق تلفئ، د سُود او رِشوت لين دين وغيره ګناهونو كښې كثرت سره اخته دي! آيا حقيقي لـمونځ ګزاره دروغژن، دوكه باز، **چُغل** خور كيدے شي، آيا حقيقي لـمونځ ګزاره حرام رِزق ګټلو والا، حرام خور او په نورو حرام خوړلو والا كيدے شي، آيا حقيقي لـمونځ ګُزاره د فِلمونو او ډرامو شوقي، د سندرو او سازونو د پروګرامونو او غږولو شوقي كيدے شي، آيا حقيقي لـمونځ ګزاره كيره خرئيلو والا يا د يو مُوتي نه كمولو والا كيدے شي؟ نه...... كله هُم نه...... بالكل نه. بيشكه حقيقت هُم دا دے چې **لـمونځ** د ګناهونو نه منع كول كوي. خو افسوس! زمونږه خپلو لـمونځونو كښې كمزورئ دي او د هغې په وجه مونږه نيك نه شو جوړيدے. لِهذا مونږ ته پكار دي چې مونږه د خپلو لـمونځونو جائزه واخلو، د **لـمانځه** ظاهري او باطِني آداب زده كړو او خپل اودس او غُسل وغيره هُم صحيح كړو. كه صحيح معنو كښې اوداسه او طهارت كښې خُشُوع و خُضُوع سره د هغې د ټولو ظاهري او باطِني آدابو خيال ساتلو سره **لـمونځ** كوو نو اِنْ شَآءَاللّٰه ضرور به د دې بَرَكتونه ښكاره شي او په صحيح طريقه باندې ادا كړې **لـمانځه** په بَرَكت به واقعي د ګناهونو ظاهري او باطِني ګندګئ لرې شي او مونږ به نيك صورت او نيك سِيرت مسلمانان جوړ شو او زمونږه پوره كردار به د سُنَّتو مطابق جوړ شي. اِنْ شَآءَاللّٰه.

صرف صحيح لـمونځ د ګناهونو نه بچ كول كوي

كوم اسلامي ورونړه او اسلامي خويندې چې په صحيح طريقه **لـمونځ** كوي **الله** تعالیٰ هغوئي ضرور د بدو نه بچ كوي. چنانچه دوه تابِعي بُزُرګان حضرتِ سَيِّدُنا حَسَن بصري او حضرتِ سَيِّدُنا قَتاده رَحْمَةُاللّٰهِ عَلَيْهِما فرمائيلي دي: كوم كس چې خپل **لـمونځ** د بدو كارونو او فُحش (يعني د بے حيائي د) خبرو نه منع نه كړي هغه **لـمونځ** د هغه د پاره وَبال دے البته خوك چې پينځه وخته **لـمونځ** داسې ادا كوي چې د هغې شرائط او اركان و احكام، سُنَّتونه او دُعاګاني پوره پوره ادا كوي نو **الله** پاك به داسې كس ضرور د فُحش

(يعني د بے حيائي د) خبرو او د ګناهونو د كارونو نه بچ كوي. (تفيسرِ خازن ج۳ ص۴۵۲ مُلَخَّصاً)

د صحيح لـمونځ نه كولو مُتَعَلِّق اَحادِيثِ مُباركه

رُكوع و سَجُود صحيح ادا كوئ!

حضرتِ سَيِّدُنا اَبُو هُرَيره رَضِیَ اللهُ عَنْهُ رِوايت كوي چې د حُضُور سيِّدُ الْمُرسَلِين صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د عِبرت نه ډك فرمان دے: انسان شپيتۆ كالو پورې لـمونځ كوي خو د هغه يو لـمونځ هُم په بارګاهِ اِلٰهى كښې قبول نه وي ځكه چې هغه كس رُكوع او سَجدے په پوره طور نه ادا كوي.. (اَلتَّرغِيْب وَالتَّرهِيْب ج۱ ص۲۴۰ حديث۷۵۷)

د لـمانځه د بعضو غلطو ښودنه

اعلٰى حضرت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه اِرشاد فرمائي: (خلق) لـمانځه كښې (داسې) **سَجْدَه** كوي چې د ښپو د ګوتو (صرف) سرونه ئې په زمكه لګي حالانكه حُكم دا دے چې [د ګوتو] خيټې (يعني د ګوتو هغه حِصَّے چې ګرځيدو كښې په زمكه لګي هغه) اولګي، د يوے ګوتې خيټه لګيدل فرض او د هرې ښپے د اكثرو (مَثَلاً درې درې) ګوتو خيټه په زمكه جوخته لګيدل واجب دي. (فَتَاوٰى رَضَوِيَّه ج۳ ص۲۵۳ مُلَخَّصاً)

(او د لسو واړو ګوتو خيټې لګيدل او [د ګوتو سرونه] مخ په قبله كيدل سُنَّت دي) **سَجْدَه** كښې صرف د پوزې سر لګوي حالانكه حُكم دا دے چې د كوم ځائے پورې د هډوكې سخته حِصَّه ده، [هغه ځائے پورې] لګيدل پكار دي. عموماً [خلق] ليدلې شوي دي چې د رُكوع نه لږ غوندې سر راپورته كړي او سجدے له لاړ شي،[دغسې] د سجدے نه يوه لويشت سر راپورته كړي، كه ډير زيات شي نو لږ ئې نور پورته كړي او سمدستي بله **سَجْدَه** اوكړي! حالانكه رُكوع نه پوره نيغ اودريدل او (د دوو سجدو په مينځ كښې كم از كم د يو سُبْحٰنَ الله وئيلو په مقدار پوره [يعني نيغ]) كښيناستل پكار دي. په داسې طريقه كه شپيته كاله لـمونځ اوكړي، قبول به نه شي. يو كس جُمات مبارك ته حاضر شو او په ډيره تيزئ ئې زر زر لـمونځ اوكړو، لـمانځه نه پس حاضر شو او سلام ئې اوكړو. [خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم] اُوفرمائيل: وَعَلَيْكَ السَّلَام، اِرْجِعْ فَصَلِّ فَاِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ (يعني) "بيرته اوګرځه، بيا لـمونځ اوكړه ځكه چې تا لـمونځ اونكړو. هغوئي دوباره هُم هغسې اوكړل، بيا ئې ورته هُم هغه اِرشاد اُوفرمائيلو. آخره كښې

هغوئي عرض اوکړو: د هغه قَسَم چا چې حُضُور (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم) په حق سره رااليږلے دے، ما ته هُم دغسې زده دے، حُضُور تاسو اُوفرمائېل، (څنګه ئې اوکړم؟) [خوږ نبي صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم] اُوفرمائيل: رُکوع او سجود اطمينان سره کوه او رُکوع نه نيغ اودريږه او د دواړو سجدو په مينځ کښې نيغ کښينه.

(بُخاری ج١ ص ٢٦٨ حديث ٧٥٧ مُلَخَّصاً) (مَلفُوظاتِ اعلیٰ حضرت ص٢٩١)

اللّٰه پاك كوم لـمانځه ته د رَحمت په نظر نه ګوري

حضرتِ سَيِّدُنا طَلْق بن علي رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ روايت کوي چې ما د اللّٰه پاك د خوږ نبي صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم نه دا فرمان اوريدلے دے: "اللّٰه پاك د هغه بنده لـمانځه ته د [رَحمت په نظر] نه ګوري څوك چې په رُکُوع او سُجُود کښې ملا نه نيغوي." (مُعْجَم کبِير ج٨ ص ٣٣٨ حديث٨٢٦١) رُکوع او سُجود کښې ملا نيغولو نه مطلب تعديلِ ارکان يعني رُکوع، سُجود، قومه او جلسه کښې کم از کم د يو ځل "سُبْحٰنَ اللّٰه" وئيلو په مقدار حصاريدل دي.

د ملا نه نيغولو والا مثال

حضرتِ سَيِّدُنا عَلِيُّ الْمُرْتَضٰى شيرِ خُدا رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ روايت کوي چې حُضُور سَيِّدُ الْمُرسَلِين صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم زه د رُکوع په حالت کښې د قراءَت کولو نه منع کړم او اِرشاد ئې اُوفرمائيلو: اے علي! په لـمانځه کښې د ملا نه نيغولو والا مثال د هغې حامِله ښځې په شان دے چې کله د ماشوم د پيدائش وخت نزدے راشي نو [هغه] حَمل اوغورزوي، بيا نه خو هغه حامِله پاتې وي او نه بچي والا.

(مُسنَدِ اَبو يَعْلىٰ ج١ ص ١٦٦ حديث٣١٠)

تذکِرهٔ مولٰی علي رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ

اے عاشقانِ صحابه و اَهلِ بيت! اوس چې تاسو کوم حديث واوريدلو د هغې راوي (يعني بيانوونکے) څلورم خليفه، اَميرُالمُؤمِنين حضرتِ سَيِّدُنا علي اِبنِ اَبـي طالِب رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ دے، د هغوئي کُنيَت "ابوالحسن" او "ابو تُراب" دے. هغوئي د عامُ الْفِيل[1] نه ديرش کاله پس (چې کله د نبيِّ اکرم صَلَّى اللّٰه

[1] يعني په کوم کال چې بدبخته اَبرَهه بادشاه د هتيانو د لښکر سره په خانه کعبه باندے حَمله کړې وه. د دے واقعے د تفصيل د پاره د مَکْتَبَةُ الْمَدِيْنَه چاپ شوے کتاب "عجائِبُ القُرآن مع غرائِبُ القُرآن" اولولئ.

عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم عُمر مبارك ديرش كاله وو) په 13 رَجَبُ الْمُرَجَّب د **جُمُعې** په ورځ پيدا شوے وو. د هغوئي والده ماجِده حضرتِ سيِّدَتُنا فاطِمه بِنتِ اَسَد رَضِیَ اللہُ عَنْہَا د خپل پلار په نوم د هغوئي نوم ”**حيدر**“ كيښودلو، پلار د هغوئي نوم ”**علي**“ كيښودلو. حُضُورِ انور صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم هغوئي كَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ الْكَرِيْم ته د ”اَسَدُ الله“ لقب وركړو، د دې نه علاوه ”مُرتَضٰى (يعني خوښ كړے شوے)“، ”كَرَّار“ (يعني بيا بيا راتاويدلو او حَمله كولو والا)“، ”**شيرِ خُدا**“ او ”**مولا مُشكِل كشا**“ د هغوئي كَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ الْكَرِيْم مشهور اَلقابات دي. هغوئي كَرَّمَ اللهُ وَجْهَهُ الْكَرِيْم د مَكِّي مَدَنى آقا، خوږ خوږ مُصطَفٰى صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د تره ځوئ دے.(مِراٰةُ المناجِيح، ج۸، ص۴۱۲ وغيره ملخصاً)

د صحابه و اَهلِ بيت عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان د فضائلو به څه وائي! د حُضُورِ اكرم صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمانِ عاليشان دے: زما صحابه د ستورو په شان دي، په هغوئي كښې چې د چا اِقتِدا هُم اوكړئ هدايت به اوموموئ. (مِشكٰوة ج۲ ص٤١٤، حديث٦٠١٨)

شرحِ حديث: او بل حديث كښې ئې خپلو اهلِبيتو ته د نُوح عَلَيْهِ السَّلَام كشتئ وئيلې ده. (مُستَدرَك ج٤ ص١٣٢ حديث٤٧٧٤) د سمندر مُسافِر د كشتئ هم حاجتمند وي او د ستورو د رهبرئ هُم، ځنكه چې جهازونه د ستورو په رهبرئ [يعني لار ښودنه باندې] سمندر كښې ګرځي. هُم دغسې اُمَّتِ مُسلِمه خپل ايماني ژوند كښې د اَهلِبَيتِ اِطهار هُم محتاجه دي او د صحابهٔ كرامو هُم مُحتاجه، اُمَّت د پاره د صحابهٔ كرامو په اِقتِدا كښې اِهتِدا يعني هِدايت دے. (مِراٰةُ المناجيح ج۸ ص٣٤٥)

اہلسنت کا ہے بیڑا پار اصحابِ حضور
نجم ہیں اور ناؤ ہے عترت رسول اللہ کی

(حدائقِ بخشش ص ١٥٣)

تيره شوه بيړئ د اَهلِسُنَّت، اصحابِ حُضُور
ستوري دي او بيړئ ده اولاد د پاك رسُولُ الله

د مولٰى علي شان په ژبه د نبِيّ غيب دان

د حضرتِ سَيِّدُنا عَلِيُّ الْمُرْتَضٰى رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ نه رِوايت دے چې رسولِ اكرم، رحمتِ عالم صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم (ما ته) اِرشاد اُوفرمائيلو: په تا كښې د (حضرتِ) عِيسٰى (عَلَيْهِ السَّلَام) مثال دے، چې هغوئي سره يهودو بُغض ساتلو تر دې چې د هغوئي په والِده ماجِده (يعني بي بي مريم) باندې ئې تُهمت اولګولو او هغوئي سره عيسائيانو مَحبَّت اوكړو نو هغوئي ئې هُغې درجے ته اورسولو كومه چې د هغوئي نه وه.“ بيا حضرتِ سَيِّدُنا عَلِيُّ الْمُرْتَضٰى رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ اِرشاد اُوفرمائيلو: ”زما باره كښې به دوه قِسمه خلق هلاك كيږي زما په مَحَبَّت كښې اِفراط كولو (يعني د حَده تيريدلو) والا به ما په هُغه صِفاتو وړاندې كوي كوم چې په ما كښې نشته او د بُغض ساتلو والا بُغض به هغوئي دې [خبرې] ته راپاروي چې په ما به بُهتان اولګوي.“ (مُسندِاِمام اَحمد بن حنبل ج١. ص٣٣٦ حديث١٣٧٦)

ته زما نه ئې

د اللّٰه تَبَارَكَ وَتَعَالٰى خوږ محبوب صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د حضرتِ سيِّدُنا عليُّ المُرتَضٰى شيرِ خُدا رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ په باره كښې فرمائي: ”اَنْتَ مِنِّیْ وَاَنَا مِنْكَ يعني ته زما نه ئې او زه له تا نه يم.“ (تِرمِذِی ج٥ ص٣٩٩ حديث٣٧٣٦)

علي ته كتل عبادت دے

د حضرتِ اِبنِ مَسعود رَضِیَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ نه رِوايت دے چې حُضُورِ انور صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اِرشاد فرمائيلے دے: ”علي (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ) ته كتل عِبادت دے.“ (مُستَدرَك ج٤، ص١١٨، حديث٤٧٣٧)

د علي د درې حُروفو په نِسبت

د مَولٰى علي نور درې فضائِل

اَميرُ الْمُؤمِنِين حضرتِ سيِّدُنا عُمَر فاروقِ اعظم رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ ارشاد فرمائي: حضرتِ علي اِبنِ اَبـي طالِب ته درې داسې فضيلتونه حاصِل دي چې كه په هغې كښې يو هم ما ته نصيب شوے وے نو هغه به ما ته د سرو اوښانو نه زيات خوښ وے. صَحابَهٔ كِرَامو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان تپوس اوكړو : هغه درې فضائِل كوم كوم

دي؟ هغوئي اوفرمائيل: ﴿۱﴾ د **الله** تعالیٰ خوږ حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم خپله لُور حضرتِ فاطِمةُ الزَّهراء رَضِیَ اللهُ عَنْهَا د هغوئي په نِكاح كښې وركړې ده ﴿۲﴾ دوئي نبيِّ كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم سره په **مسجِدِ نَبَوي شريف** كښې اوسيدلو او د دوئي د پاره په جُمات كښې هُغه څه حلال وو چې هغه د هُم دوئي حِصَّه ده. او ﴿۳﴾ په غزوۀ خيبر كښې دوئي ته د اسلام بيراغ عطا كړے شو.(مُستَدرَك ج٤، ص٩٤، حديث٤٦٨٩)

وفات شريف

په 17 يا 19 رَمَضانُ الْمُبارَك د يو خبِيث خارجي په قاتِلانه حَمله سخت زخمي شو او په21رَمَضانُ الْمُبارَكد اِتوار په شپه ئي د شهادت سعادت حاصِل كړو. (اسد الغابة ج٤ ص١٢٨، معرفة الصحابة ج١ ص١٠٠ وغيره)

د اللّٰهُ رَبُّ الْعِزَّت دې په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دې زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي.

اٰمِـيْن بِـجَاهِ خَاتَمِ الـنَّـبِـيّٖن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم

(د نورو معلوماتو حاصلولو د پاره د سكِ مدينه كتاب ”**كراماتِ شيرِ خُدا**“ اولولئ)

علیُّ المرتَضیٰ شیرِ خدا ہیں　　کہ اِن سے خوش حبیبِ کبریا ہیں

علیُّ الْمُـرتَـضیٰ دے شيرِ خُدا
چې ترې خوشحاله دے حَبيبِ خُدا

صَـلُّـوْا عَـلَی الْـحَـبِـيْـب! ❁❁❁ صَـلَّـى اللهُ عَلٰى مُـحَـمَّد

د لـمانځه غل

د **حضرتِ** سيِّدُنا ابو قَتاده رَضِیَ اللهُ عَنْهُ نه روايت دے چې د سركارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم فرمان دے: ”په خلقو كښې بد ترين **غَل** هُغه دے څوك چې په خپل **لـمانځه** كښې غلا اوكړي“: عرض اوكړے شو: ”**يَارسولَ الله** صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَالِهٖ وَسَلَّم! **لـمانځه** كښې غلا څنګه كيږي؟“ اُوئي فرمائيل: ”(داسې چې) رُكوع او سجدے پوره نه كړي.“ (مُسندِاِمام اَحمدبن حنبل، ج٨ ص٣٨٦ حديث٢٢٧٠٥)

د غل دوه قسمونه

حضرت مُفتي احمد يار خان رَحۡمَةُاللهِ عَلَيۡه د دې حديثِ پاك نه لاندې فرمائي: معلومه شوه چې د مال د غَل نه **د لـمانځه غل** بدتر دے ځكه چې د مال غل كه سزا هُم اوخوري نو (د غلا د مال نه) څه نه څه ګټه هم حاصله كړې خو **د لـمانځه غَـل** به سزا پوره تيروي، د هغه د پاره د ګټې هيڅ صورت نشته. د مال غل د بنده حق وهي او **د لـمانځه غَـل** د **الله** تعالیٰ حق [كښې كوتاهي كوي]، دا د هغوئي حال دے څوك چې لـمونځ ناقِص (يعني غلط) كوي. د دې نه دې هُغه خلق د عِبرت درس حاصل كړي څوك چې هډو د سره لـمونځ نه كوي. (مِرآةالمناجيح ج۲ ص۷۸ مُلَخَّصاً)

كوم لـمونځ د بنده په مخ ويشتلے كيږي؟

حضرتِ سَيِّدُنا عمر **فاروقِ اعظم** رَضِیَ اللهُ عَنۡهُ بيان كوي چې د دواړو جهانو سردار، مكّـِی مَدَنـی تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اِرشاد اوفرمائيلو: د هر **لـمونځ** كوونكي ښي او كينړ (يعني كَڅ) طرف ته يوه يوه فرښته وي، كه **لـمونځ** كوونكے په پوره طور **لـمونځ** ادا كړي نو هغه دواړه فرښتے د هغه **لـمونځ** پورته يوسي او كه په صحيح طريقه ئې ادا نه كړي نو هغوئې د هغه **لـمونځ** د هغه په مخ ور اُوولي.
(اَلتَّر غِيۡب وَالتَّرهِيۡب ج۱ ص۲۴۱ حديث۷۶۴)

صرف پوره لـمونځ قبليږي

حضرتِ سَيِّدُنا اَبُو هُرَيره رَضِیَ اللهُ عَنۡهُ روايت كوي: يوه ورځ زه د **الله** پاك د خوږ حبيب صَلَّى اللهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په دربار كښې حاضر ووم، خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم (يوے ستني طرف ته اشاره اوكړه [هغه ستن چې د كوټے چت پرې ټينګ وي] او) خپلو صحابؤ ته ئې اُوفرمائيل: ”كه دا ستن تاسو كښې د چا وے، نو هغه به د دې عيب دار كيدل ضرور ناخوښه ګڼرلے، نو بيا څنګه په تاسو كښې څوك قَصداً [يعني اِرادَتاً] د **الله** پاك د پاره كولو والا **لـمونځ** ناقِص (يعني عيب دار) كوي! **لـمونځ** پوره كوئ ځكه چې **الله** پاك صرف كامِل (يعني پوره) **لـمونځ** قبلوي. (مُعۡجَم اَوۡسَط ج۴ ص۳۷۶ حديث۶۲۹۶)

رزق کښې د تنګئ خطره

شيخُ الحديث حضرت عَلّامه مولانا عبد المُصطفٰے اعظمي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه "بہشت کی کُنجیاں" صفحه 72 کښې فرمائي: لـمونځ په انتهائي اخلاص و اطمينان او د زړه په تَوجُّه ادا کول پکار دي، لـمانځه کښې تادي، غفلت او بے تَوجُّهي کولو کښې د دُنيا او آخرت دواړو عظيم نقصان دے. چنانچه د حضرت اِمامِ اعظم ابو حنيفه د اُستاذ، اُستاذ حضرت ابراهيم نَخَعي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه اِرشاد فرمائي چې ته يو کس اُووينې چې رُکوع او سجدے پوره طور نه ادا کوي نو د هغه په اَهل و عِيال (يعني بال بچو) باندې رحم اوکړه! ځکه چې د هغوئي د روزئ د تنګيدلو او لوَږې خطره ده. (رُوحُ البَیان.ج۱ص۳۳) يو حديث کښې دي چې حضرتِ سَيِّدُنا حُذَيفه رَضِيَ اللهُ عَنْه يو کس اوليدلو چې هغه رُکوع او سُجود پوره طور نه ادا کول نو هغوئي اُوفرمائيل: تا لـمونځ اونکړو او که ته په هُم دې حالت مړ شوے وے نو د حضرت مُحَمَّد مُصطَفٰی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په سُنَّتو به ستا مرګ نه کيدے. (بُخاری ج۱ ص۱۵۴ حدیث۳۸۹ (بہشت کی کُنجیاں ص۷۲

آخر د لـمونځ ګزاره اصلاح اوشوه

حضرتِ سَيِّدُنا اَنَـس رَضِيَ اللهُ عَنْه نه منقول دي چې د انصارو يو ځلمے چې هغه به پينځه وخته لـمونځ د جَمعي سره حُضُورِ اِقدس صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم سره ادا کولو خو د هغه عملي حالت ښه نه وو. تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اُوفرمائيل: د دې کس لـمونځ به يو نه يو ځل ضرور دے د ګناهونو نه منع کړي. چنانچه هُم دغسې اوشو، لږې ورځې پس هغه د ټولو بدو کارونو نه توبه اوکړه او د هغه حالت ښه شو.
(تفیسرِ خازن ج۳ص۴۵۲)

که غل هُم صحيح لـمونځ اوکړي نو اصلاح ئې کيدے شي

د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم په دربار کښې عرض اوکړے شو چې فلانکے کس د شپې لـمونځ کوي او صبا له غلا کوي! خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم اُوفرمائيل: نزدے ده چې لـمونځ به هغه د بد عمل نه منع کړي. (مُسْنَدِ اِمام اَحمَد بِن حَنْبَل.ج۳ص۴۵۷ حدیث۹۷۸۵)

د لـمونځ کوونکو په شان شکل جوړونکي ډاکوان د ګرفتارۍ نه بچ شولو

وائي چې: يو ځل د ډاکوانو يوه ډله د يو مالدار سړي کور ته د ډاکے اچولو په غرض داخله شوه، اِتِّفاقاً د هغه مالدار سړي سترګې اوغړيدلې او شور ئې جوړ کړو، د ګاونډ خلق راپاڅيدل او ډاکوان اوتښتيدل، خلق وريسې شو، ډاکوان مخکښې وو او خلق وريسې وو. په لاره کښې ډاکوانو يو جُمات اوليدلو نو فوراً جُمات ته داخل شو او هسې د دروغو لـمونځ ئې شروع کړو! خلق هم د هغوئي په تلاش کښې جُمات ته را اورسيدل، چې اُوئې کتل نو يو څو سړي په لـمانځه کښې مصروف دي او د هغوئي نه علاوه جُمات کښې هيڅ څوك نه وو، هغوئي اُووئيل چې افسوس! ډاکوان لاړل. چنانچه خلق ناکامه بيرته لاړل. چې دا ئې اوليدل نو د ډاکوانو سردار خپلو ډاکوانو ملګرو ته اُووئيل: که نن مونږه هسې په دروغو د لـمانځه شکل نه وے جوړ کړے نو ضرور به نيولي شوي وے، چې صرف په دروغو د لـمانځه شکل جوړولو دا بَرَکت دے چې مونږه د ذِلَّت او رُسوائي نه بچ شو نو که مونږه په حقيقت کښې په صحيح طريقه لـمونځ کول شروع کړو نو **اللّٰه** رَبُّ الْعِزَّت به مونږه د دوزخ د مصيبت نه هُم بچ کړي، نو ځکه زه خو د اوس نه د لوټ مار [يعني ډاکے وهلو] نه توبه کووم او د **اللّٰه** پاك د نافرمانۍ عادت پريږدم. د هغه ملګرو اووئيل: اے زمونږه سرداره! چې تاسو توبه اوکړه نو بيا مونږه ولې داسې پاتې شو! مونږه هُم تاسو سره توبه کښې شريك کيږو. چنانچه ټولو ډاکوانو د زړه په صِدق سره توبه اوکړه، او هغوئی پرهيزګاره خلق جوړ شو.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! ❁❁❁ صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّد

د يو عاشِقِ مجازي عجيبه حکايت

"لـمونځ د بدو کارونو نه منع کول کوي" د دې په باره کښې عبدُ الرَّحمٰن صَفُّوري رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْه په "**نُزْهَةُ الْمَجَالِس**" کښې يو عجيبه حکايت بيان کړے دے، د هغې خُلاصه دا ده چې يو کس په يوه ښځه عاشق شو، آخر يوه ورځ هغه هِمَّت اوکړو او يوه چيټئ [يعني خط] کښې ئې هغه ښځې ته د خپل عِشق اِظهار اوکړو. هغه زنانه د ډيرې شريفې کورنۍ سره تَعَلُّق لرلو، چې هغې ته چيټئ ملاو شوه نو ډيره

پریشانه شوه او ولې چې واده شوي هُم وه ځکه ئې د څه سوچ فِکر نه پس هغه چیتئ خپل خاوند ته ورانديږ کړه. د هغې خاوند د یو جُمات اِمام وو او ډیر زیات پرهیزګار او هوښیار انسان وو، د هغه په خپله ښځه باندې پوره اعتماد (یعني اعتِبار) وو. لِهذا د هغه چیتئ په جواب کښې ئې د خپلې ښځې په ذریعه دا جواب ورکړو چې "فلانکې جُمات کښې فلانکې اِمام پسې بے ناغه ځلویښت ورځې پینځه وخته لمونځ د جَمعې سره ادا کړه، بیا به مخکښې ګورو." هغه "عاشِق" پابندئ سره د جَمعې لمونځ شروع کړو، چې څنګه څنګه ورځې تیریدلې هغسې په هغه باندې د لمانځه بَرَکتونه هُم ښکاریدل. چې ځلویښت ورځې پوره شوې نو د هغه د زړه دُنیا بدله شوې وه چنانچه هغه دا پیغام ور اولیږو: (محترمې! د لمانځه په بَرَکت زما سترګې اوغړیدلې، مَعَاذَالله ما به د حرام کارئ خیالونه کول خو د الله کریم ډیر ډیر شُکر دے چې هغه ما ته ستا د مَحبَّت نه نجات راکړو اَلْحَمْدُلِلّٰه) ما د خپلې بد نِیَّتئ نه توبه اوکړه او تا نه هُم معافي غواړم. چې کله هغه نیکې ښځې خپل خاوند ته دا پیغام واورولو نو د هغه په ژبه بے اختیاره جاري شو چې: صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيْمِ فِيْ قَوْلِهٖ (یعني ربِّ عظیم په خپل اِرشاد کښې بالکل رښتیا فرمائیلي دي چې):

اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ [مَفهُوم از ترجمۂ کنزُالایمان: بیشکه لمونځ منع کوي د بے حیائي او بدې خبرې نه.

(پ۲۱ سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْت ۴۵) (نُزهَۃُ المجالِس ج۱ ص۱۴۰ مُلَخَّصاً)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّی اللهُ عَلٰی مُحَمَّد

اے د لمانځه د بَرَکتونو طلبګارو! تاسو اولیده؟ چې د لمانځه په بَرَکت یو بیلمانځه کس په سمه لار روان شو او د هغه په زړه کښې د مالِكِ حقیقي مَحبَّت پیدا شو او زړه ته ئې سکون حاصل شو. او واقعي د الله پاك او د هغه د خوږ حبیب صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم مَحبَّت داسې ځیز دے چې کوم خوش نصیبه ته نصیب شي نو هغه بیا بل چا ته زړه هډو ورکولے نه شي.

محبت میں اپنی گما یا الٰہی   نہ پاؤں میں اپنا پتا یا الٰہی
رہوں مست و بے خد میں تیری ولا میں   پلا جام ایسا پلا یا الٰہی

(وَسائلِ بخشِش (مُرَمَّم) ص۱۰۵)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! ❁❁❁ صَلَّی اللهُ عَلٰی مُحَمَّد

شيطان په ژړا شو (حکايت)

منقول دي: چې کله **لمونځ** فرض شو نو شيطان په ژړا شو. شاګردان ئې راجمع شو او د ژړا فرياد تپوس ئې ترينه اوکړو. هغه اُووئيل: "**الله** پاك په مسلمانانو باندې **لمونځ** فرض کړو." شاګردانو ئې اُووئيل: نو څه اوشو؟ شيطان جواب ورکړو: "مسلمانان به لمونځونه کوي او د هغې په بَرَکت به د ګناهونو نه بچ شي." شاګردانو ئې اُووئيل: زمونږ د پاره څه حُکم دے؟ هغه اُووئيل: چې کله څوك په **لمانځه** اودريږي نو هغه ته يو [شيطان] وائي: ښي طرف ته اوګوره! بل ورته وائي: کيڼ طرف ته اوګوره! دغسې هغه وارخطا کوئ." (نُزهَةُ المجالِس ج١ ص١٥٤)

يا الله مونږه پاخه لمونځ ګزاره جوړ کړې

اے د لمانځه عاشقانو! شيطان د **لمونځ** ګُزاره نه خومره پريشانه دے! هغه ته معلومه ده چې که يو مسلمان په صحيح طريقه **لمونځ** اوکړي نو هغه به د ګناهونو نه بچ شي او زما د لاسه به اوځي! شيطان مَردُود کله هُم نه غواړي چې مونږه **لمونځ** اوکړو، د ګناهونو نه بچ شو او د جَنَّت په لار روان شو. مونږ ته د شيطان هر وار ناکامه کول او ډير ډير لمونځونه کول پکار دي. **الله** پاك دې مونږه ټول پاخه **لمونځ** ګُزاره جوړ کړي.

اٰمِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّين صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

میں پانچوں نمازیں پڑھوں با جماعت   ہو توفیق ایسی عطا یا الٰہی

(وَسائلِ بخشِش (مُرَمَّم) ص ١٠٢)

زه دعوتِ اسلامي کښې څنګه شامِل شوم!

د نفس و شيطان د شرارتونو نه ځان ساتلو، د ګناهونو د عادت نه ځان خلاصولو او د **لمانځه** د پابندئ سعادت حاصلولو د پاره د دعوتِ اسلامي مَدَني ماحول سره خپل تَعَلُّق مضبوط ساتئ. يو مَدَني سپرلے واورئ او خوشحاله شئ: د **جلال پور بهټيان** (ضلع حافظ آباد، پنجاب) يو ځلمے اِسلامي ورور مَدَني ماحول کښې شامليدلو نه مخکښې په ګناهونو کښې اخته اوسيدلو. د علاقے د لوفرو او شرابيانو

ځلمو سره به ئې ناسته ولاړه کوله، لوفرانو دوستانو مَعَاذَالله هغه د شرابو په نشه او نورو ګناهونو کښې اخته کړے وو، د هغه شپې او ورځې به بيهوده کارونو کښې بربادېدلې. د شرابيانو دوستانو په ټولګې کښې به ئې شراب څښل او ټولو په زوره زوره خنداګانې کولې، د شپې ناوخته به د شرابو په نشه کښې بوخت په دې حالت کښې کور ته راروان وو چې د خُلې نه به ئې د شرابو بدبوئې راتلله، او چې په لړزيدلو ښپو به کور ته را داخل شو نو د هغه په دې حالت ليدلو به ئې د کور ټول کسان پريشانه شو، که والد صاحب يا د کور بل کس به پوهه کولو نو ډيره زياته غُصَّه به ئې کوله او کنزلې او شور به ئې کولو او چا به چې ورته نصيحت کولو هغه به ئې بے عِزَّته کولو، د بد صُحبت په وجه ئې اخلاق او کردار هُم ډير خراب شوي وو، وسله به ورسره وه او په هغې به ئې خلق يَرَوَل او په خلقو به ئې رُعب اچولو، معمولې خبرو باندې د خپلې علاقے خلقو سره جنګ جګړه کول او وهل ټکول د هغه معمول جوړ شوے وو، د هغه د هرې ورځې شر فساد نه که د هغه د کور کسان پريشانه وو نو د علاقے خلق هُم ترينه بيزاره وو، خلق به د هغه د بدو عادتونو نه په ويره کښې اوسيدل او چې کله به دے د کور نه اووتلو نو خلقو به د ده د شر نه امان غوښتلو او خپل اولاد ته به ئې هُم د هغه نه د لرې اوسيدلو تاکيد کولو. اَلْحَمْدُلِلّٰه د هغه د ترور ځوئ د مخکښې نه د دعوتِ اسلامي مَدَني ماحول کښې شامل وو، د هغه خواهش وو چې دا د شرابي دوستانو د صُحبت نه خلاص شي او د دعوتِ اسلامي خوشبودار مَدَني ماحول کښې شامل شي، د هُم دې مقصد د پاره به ئې کله کله په هغه باندې اِنفرادي کوشش کولو. آخر دا چې مُبَلِّغ دعوتِ اسلامي په خپل کوشش کښې کامياب شو او هغه [وران کارے هلك] عاشقانِ رَسُول سره قافله کښې په سفر روان شو، هغه مُبَلِّغ دعوتِ اسلامي قافله کښې د سفر په دوران کښې هُم په هغه اِنفرادي کوشش اوکړو، د ګناهونو په نقصانونو ئې پوهه کړو او د بد صُحبت پريښودلو او د سُنَّت مطابق ژوند تيرولو ترغيب ئې ورکړو. د دې نه علاوه د سُنَّتو ډکو بياناتو اوريدلو په بَرَکت ئې په ژوند کښې مَدَني اِنقلاب راغے، چنانچه هغه د ګناهونو نه ډك بد صُحبت پريښودو او د عاشقانِ رَسُول صُحبت ئې اختيار کړو، د هغې په بَرَکت ئې د عِمامے شريفې تاج هُم په سر کړو، مخ ئې په سُنَّتِ رَسُول [يعني ګِيره] باندې روښانه کړو. وخت تيريدو سره په قلاره قلاره د هغه بد عادتونه ختم شو او اخلاق او کردار ئې بهتر شو، مخکښې به ئې جنګ جګړې کولې خو اوس په مينه او مَحَبَّت خلقو سره

ملاويږي، چې ترغيب ورکړے شو نو د 63 ورځو مَدَني تربِيَّتي کورس کولو سعادت ئې هُم حاصل کړو او مَدَني کارونو کښې ئې حِصَّه اخستل شروع کړل او د نيکئ د دعوت ورکول ئې خپل معمول جوړ کړو، د مَدَني ماحول او د ښو اعمالو په بَرَکت ئې [د نيکو نه] خالي ژوند د نيکو اعمالو په ګلونو خوشبوداره شو، مَدَني ماحول نه مخکښې د **لمانځه** نه خبر هُم نه وو، خو اوس پخپله د لمونځونو پابندي کولو سره سره د سحر د **لمانځه** د پاره صدائے مدينه لګول د هغه معمول جوړ شو (د دعوتِ اسلامي په اِصطِلاح کښې د سحر **لمانځه** ته پاڅولو ته صدائے مدينه وائي)

جو گناہوں کے مرض سے تنگ ہے بیزار ہے
قافلہ عطار اس کے واسطے تیار ہے

(وَسائلِ بخشِش(مُرَمَّم) ص ٦٣٥)

څوک چې د ګناهونو د مرض نه دے بيزار
قافله تياره ده د هغه د پاره عَطّار

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

د لمانځه ډير زيات خيال ساتئ

تابِعي بُزرګ حضرتِ سَيِّدُنا قَتاده رَحْمَةُاللهِ عَلَيْه فرمائي: د **لمانځه** ډير زيات خيال ساتئ، ځکه چې هغه د اَهلِ اِيمان يو بهترين وَصف (يعني صِفَت) دے. (تَفْسِيرِ دُرِّمَنْثُور ج ٨ ص ٢٨٤)

د کمزورو په خاطر ډير ډير رحمتونه

روحُ الْبيان کښې دي چې **الله** تعالیٰ د دې (نيکو بندګانو) د اخلاص، د دوئي د لمونځونو او د دوئي د دُعاګانو او د دوئي د کمزورو او بے طاقته خلقو په خاطر د دوئي نه عذاب لرې کوي. (رُوحُ البَيان. ج ٥. ص ٤٤٥)

د نيكو بندګانو په خاطر مصيبتونه لرې كيږي

اے د لـمانځه عاشقانو! سُبْحٰنَ الله! **الله** تعالٰی د خپلو نيكو بندګانو په خاطر د خلقو نه آفتونه او عذابونه لرې كوي. په دې باره كښې پينځه فرامِينِ مُصطَفٰی صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم واورئ، دې سره به ستاسو په زړونو كښې د اولياء مَحبَّت پيدا شي:

﴿۱﴾ زما په اُمَّت كښې به څلويښت سړي هميشه اوسيږي، د هغوئي زړونه به د اِبراهِيم عَلَيْهِ السَّلَام په زړه وي، **الله** پاك به د هغوئي په سبب د زمكې والؤ نه بلا [يعني مصيبتونه] لرې كوي، د هغوئي لقب به ''**ابدال**'' وي. (حِلْيَةُ الْاَوْلِيَاء ج٤ ص١٩٠ رقم ٥٢١٦)

﴿۲﴾ د څلويښتو ابدالو به بَرَكت باران

ابدال به (مُلكِ) شام كښې وي، هغه حضرات څلويښت سړي دي، چې كله په هغوئي كښې يو وفات شي نو **الله** پاك د هغه په ځائے بل بدل كړي، د هغوئی په بَرَكت بارانونه وريږي، د هغوئي په ذريعه د دُښمن خلاف فتح حاصليږي او د هغوئي په ذريعه د شام والؤ نه عذاب لرې كيږي. (مُسْنَدِاِمام اَحمَدبِن حَنْبَل. ج١ص٢٣٨حديث.٨٩٦)(شام ته اوس سُورِيا هُم وائي)

د اَبدال معنٰی

حضرت مُفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه د دې حديثِ پاك نه لاندې فرمائي: د دې فرمانِ عاليشان نه معلومه شوه چې د **اولياء الله** وسيله برحق ده. **الله** تعالٰی د ښو خلقو په خاطر د بدو خلقو مشكلات هُم حل كوي او د هغوئي نه مصيبتونه هُم لرې كوي. ياد ساتئ چې د كومو څلويښتو وليانو دلته ذِكر دے هغوئي ته اَبدال وائي، ځكه چې د هغوئی مقامات بدليږي رابدليږي، كله مشرِق كښې وي كله مغرِب كښې وي، كله جُنُوب كښې كله شُمال كښې خو د هغوئي هيډ كوارټر (مُلكِ) شام دے. (مِرْاٰةُ الْمَنَاجِيح. ج.٨. ص..٥٨٤)

﴿۳﴾ زه چې كله د عذاب وركولو اِراده كووم

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: **اللّٰه** پاك فرمائي: زه زمكې والؤ ته د عذاب وركولو اِراده كووم، خو د جُماتونو آبادوونكو او زما د پاره خپل مينځ كښې مَحبَّت ساتونكو او د پيشمنې په وخت كښې د اِستِغفار كوونكو په وجه عذاب د هغوئي نه (يعني چا ته چې د عذاب وركولو اراده كووم د هغوئي نه) بيرته اوګرځووم. (شُعَبُ الْاِيمان لِلْبَيْهَقِی ج٦ ص٥٠٠ حديث٩٠٥١)

﴿٤﴾ د پئيو ماشومان هُم د عذاب لرې اوسيدو سبب دي

كه لمونځ ګُزاره بندګان او د پئيو ماشومان او څناوران نه وے نو بيشكه په تاسو به عذاب نازل شوے وے. (شُعَبُ الْاِيمان لِلْبَيْهَقِی ج٧ ص١٥٥ حديث٩٨٢٠)

﴿٥﴾ سلو كورونو نه مصيبتونه لرې

سركارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمائي: ''**اللّٰه** تعالٰی د يو صالِح (يعني نيك) مسلمان په بَرَكت د هغه د ګاونډ د سلو كورونو د اوسيدونكو بَلا (يعني آفت) لرې كوي.'' (مُعْجَم اَوْسَط ج٣ ص١٢٩ حديث٤٠٨٠) سُبْحٰنَ الله! د نيكانو نزديكت هُم فائده رسوي. (خَزائِنُ الْعِرفان ص٨٧)

نیک بندوں سے ہمیں تو پیار ہے　　اِنْ شَآءَاللّٰہ اپنا بیڑا پار ہے

د شعر ترجمه: مونږه د نيكانو خلقو سره مينه لرو نو اِنْ شَآءَالله د هغوئي په بَرَكت به زمونږه بيړئ پوريوځي.

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! ❁❁❁ صَلَّى اللهُ عَلٰی مُحَمَّد

د جَنَّتي ګلاب نه پيدا شوي حُورې

حضرتِ سَيِّدُنا مالِك بِن دِينار رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه فرمائي: جَنَّت كښې د جَنَّتي ګلاب نه پيدا شوي حُورې دي. چا ترينه تپوس اوكړو: هلته به څوك اوسيږي؟ هغوئي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْه اُوفرمائيل: **اللّٰه** پاك اِرشاد فرمائي: هٰغه خلق چې د ګناه اِراده اوكړي خو زما عَظَمت ياد كړي او زما لِحاظ اوكړي او د چا ملاګانې چې زما د

ويرې نه تيِتې شوي دي هغوئي به په جَنَّتِ عدن کښې اوسيږي. زما دې په خپل عِزَّت او جلال قسم وي! زه زمکې والؤ ته د عذاب ورکولو اِراده کووم خو دې خلقو ته ګورم کوم چې زما د رضا د پاره اوږي او تږي اوسيږي (يعني روژے نيسي) نو د خلقو نه عذاب بيرته اوګرځووم.

(اِحْيَاءُ الْعُلُوم ج٥ ص٣٢٥ مُلَخَّصاً)

فرمانِ امیرِ اَهلِ سُنَّت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه

د پينځه وخته لمونځونو پابندئ سره د عادت جوړولو اصل وظيفه دا "احساس" دے چې لمونځ زما رب په ما فرض کړے دے.

(مدني مذاکره 20 ذوالقعدةِ الحرام 1441 ھ، 11 جولائی 2020)

فيضانِ مدينه، محلّه سوداګران، زړه سبزي منډهي کراچۍ

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com